

CÁI ĐẠO TRONG NGHỆ THUẬT

Qua các hiện vật của Bảo Tàng Văn Hóa và Tôn Giáo Thế Giới.

Đức Thầy Từ Minh Đạt dạy: *“Trong dân gian có những gì thì chúng ta dùng thứ ấy! Chúng ta chỉ kết hợp là chính. Kết hợp lại từ những gì có sẵn. VVQN hay các chương trình học tại Học Viện VVQN không phải là những gì mới mẻ trong xã hội loài người nên không sợ có dị biệt, không sợ có những bất đồng vì tất cả những thứ ấy đã từng hiện diện, từng tồn tại và từng sống với loài người”.*

Chỉ cần ở sự kết hợp, khéo léo kết hợp để những cái tinh chất, cái hay của loài người không bị mai một và mất dần. Sự khéo léo kết hợp ấy nói theo cảm tính bình thường thì đó là một nghệ thuật.

Hiện vật được trưng bày tại Bảo Tàng Văn Hóa và Tôn Giáo Thế Giới, ngoài các hiện vật kỷ niệm của Vô Vi Quy Nguyên, còn lại tất cả là những hiện vật đã có sẵn từ con người trên thế giới đã được thu nhặt và kết hợp lại thật nghệ thuật để làm nổi rõ chủ đề và điểm chứng minh về một tư tưởng, quan niệm.

Một hiện vật trên các bảo tàng danh tiếng thế giới, giá trị của nó có thể xây dựng được nhiều lần chính cái Viện Bảo Tàng chứa đựng nó. Nó được quý cũng bởi nó cổ, cũng bởi nó được tạo từ những nhân tài... Đại đa số các hiện vật của Bảo Tàng Viện chúng ta giá trị có thể không to tát nhưng nó được kết hợp lại bởi một tư tưởng nghệ thuật nhằm đánh bật lên ý nghĩa sống của nó mà làm góp phần giúp cho con người thấy được điểm chung của mình và thấy được ý nghĩa sống đạo đức trong đời. Những bài học từ những hiện vật của chúng ta cung cấp cho thế giới là vô giá mà không một Bảo Tàng Viện nào trên đời có được.

Để đánh bóng được cái đạo trong nghệ thuật và để chỉ ra cái nghệ thuật kết hợp, dưới đây chúng tôi mang một số tác phẩm nghệ thuật có sẵn để làm ví dụ.

1. Con cóc:

Hình ảnh con cóc trước mắt nhiều người là hình ảnh của một con vật hơi xấu xí. Trên thế giới có rất nhiều loại cóc, ếch... nhưng để được xem là đẹp và không nhớp, không độc... thì có rất ít. Thế nhưng với nghệ thuật kết hợp chúng ta vẫn sử dụng được hình ảnh của con vật xấu để đánh bóng được cái nghĩa đạo trong đó.

Người Việt có câu “con cóc là cậu ông trời!” Cũng bởi loài cóc có thể đoán biết được thời tiết, trời mưa, trời bão... Có thực vậy không, có thực là loài này đoán biết được vũ trụ cũng bởi nó là cậu ông trời?

Một nét điêu khắc về loài cóc của Trung Quốc đã vẽ nên những hình ảnh dễ thương của loài này có được bản năng cũng bởi do biết thanh tâm tiết dục, gìn giữ sự nói, nghe, thấy và nhất là thiên!

2. Con khỉ:

Đại diện cho tâm bất động, bay nhảy của người đời mà dân gian thường gọi là “tâm viên – ý mã”. Quả vậy, chúng ta hãy yên lặng lắng nhìn người đời, quan sát 1 ai đó trước mắt, ta sẽ dễ dàng nhận ra tâm người rất động, luôn động. Sự dấy động trong tâm sẽ khiến cho người ta luôn bị sai sót, thiếu hụt, tính toán sai lầm mà từ đó dẫn theo 1 loạt sai trái. Kể cả việc giải quyết sai trái cũng vậy! Giải quyết được 1 chuyện nhưng đồng thời kéo theo 1 chuyện khác, cứ như vậy, người ta bị dẫn theo công việc và mất đi tánh chủ động, dầu rằng ai cũng đang tưởng là mình chủ động trong công việc.

Đề đối trị với “tâm viên”, người xưa đã thể hiện lời dạy của mình qua tác phẩm “khỉ” mà nay trở thành phổ thông trên thế giới:

Chánh Định trong sự nói.

Chánh Định trong cái nghe.

Chánh Định trong lúc nhìn.

Tác phẩm Khí giữ Chánh Định, ngày nay đã hiện diện đầy trên thế giới, trở thành những điều “răn” nhẹ nhàng trong sinh hoạt và cuộc sống.

Các pháp hữu hãy cùng tiếp tay với chúng tôi, tìm ra những ý tưởng để đóng góp cho các công trình của Bảo Tàng Viện, các ý tưởng có thể áp dụng các bài học của VVQN qua các hiện vật.... các pháp hữu không cần đóng góp hiện vật, chỉ miêu tả hiện vật hoặc cho cung cấp những hình ảnh hiện vật ngoài đời để chúng tôi tìm kiếm và thực hiện.

Đại Hùng Linh Điện, ngày 21 tháng 11 năm 2006

Từ Minh Đức

Ban Biên Tập Tạp Chí Quy Nguyên